

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 146.

Femte Session.

46de Møde.

Onsdagen den 7de December.

(Fortf.)

Premierministeren (fortsat): Men i saa Fald maatte man vistnok ogsaa kunne bevise ved disse Udkast, at der ikke eksisterede saadanne hemmelige Tanker, som den ærede Taler har meent, at der kunde gjøres gjældende, naar Valgsystemet blev udeladt af Grundloven og Grundloven blot henvisse til Valgloven som en særegen Lov, der vel ikke kunde forandres uden med Samtykke af den lovgivende Magt, men med Hensyn til hvilken man ikke behøvede at gaae den lange Vej, som Grundlovens § 100 foreskriver. Naar iøvrigt den ærede Taler har meent, at der opvæktes Betænkeligheder angaaende Regeringens Omhu for at spædligeholde Folketsfriheden ved de Love, der ere forelagte Provindsstaaenderne for Hertugdømmerne, saa maa der tages Hensyn til den fra Danmark meget forskjellige Tilstand, hvori Hertugdømmerne bestinde sig, og jeg troer virkelig, at man vilde have havt ikke Lidet imod, om man havde indrømmet Hertugdømmerne ved Provindsstaaenderloven t. Ex. den Folketsfrihed, her er hjemlet i Grundloven af 1849. Man har idetmindste mange Spor til, at man aldeles ikke ønsker, at der maa bestaae nogen Trykkesfrihed i Hertugdømmerne, og det vilde vistnok have havt den almindelige Mening mod sig, ligesom det vistnok ogsaa under de nærværende Forhold vilde være fra alle Sider betænkeligt, om man vilde have indrømmet en saadan Trykkesfrihed i Hertugdømmerne som den, der finder Sted her i Landet. Jeg troer altsaa virkelig ikke, at man, naar man undersøger Forholdene, kan slutte af de Begrænsninger, Friheden har faaet ved

Loven for Hertugdømmerne, til, at man ønsker saaledes at indskrænke disse her i Danmark. Naar den ærede Taler har villet antyde, rigtignok som en Undskyldning for Regeringen, at man ved den Grundlov, der foreligger, ikke kan give nogen sælles Frihed, fordi man staaer under Trykket af andre Stater, under diplomatisk Indvirkning, kan jeg forstikke om, at jeg finder det mærkeligt, hvor Lidet Diplomatiien fra den Tid af, da de Overenskomster vare trufne, hvorved Hertugdømmernes Pacification og Freden med Tydskland kom istand, har bekymret sig om de danske Forhold (Hør H), og jeg tør isærdeleshed forstikke, at i den Tid, der er forløben, siden Arveloven er given, er der ikke kommet nogen Paamindelse eller noget Bink fra fremmede Magter, som kunde forhindre Kongen fra i Forbindelse med Rigsdagen ved Fremgang paa forfatningsmæssig Maade at fremme den Udvikling, som har været tilstigtet (Hør H).

Monrad: Det er med Hensyn til den ærede Ministers Øttring om det i Grundloven tagne Forbehold, jeg havde ønsket Ørdet, men da jeg imidlertid vistnok maa have misforstaaet Ministeren i saa Henseende, skal jeg udsætte, hvad jeg herom vilde have sagt, indtil jeg seer hans Øttringer trykte. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister ved at overveie den forrige Premierministers Øttringer om den Maade, hvorpaa Forfatningsagen skulde fremmes, samt sine egne tidligere Udtalelser om de politiske Forhold, og i Forbindelse hermed ved at see hen til de Grundsaetninger, som træde frem i de andre Landsdeles Forfatningsudkast, maa med Lethed kunne danne sig en klar Forestilling om, hvorledes nærværende Things Stilling nødvendigvis maa